

at man kan sige, at de stærke for vort Arbejde saaledes, at det kan udføres paa en Maade, der bringer Udbytte. Jeg spørger, men jeg venter ikke paa Svar fra det ærede Medlem, fordi den højtærede Konseilspræsident har svaret for sig selv og for det ærede Medlem, og Svaret lød: *modus vivendi*. Det ærede Medlem for Ringsted (Zahle), som talte forleden, udtalte, at saavidt som det var ham bekendt, havde vi ingen Forsatning her i Landet. Jeg opfattede det ærede Medlems Ytring i saa Henseende som en Taleform, der ikke skal fortaas rent bogstaveligt. Jeg mener nemlig, at vi have en Forsatning, her i Landet, men en Forsatning, som Højre har tilfidesat ved Provisorismen, og en Forsatning, som de moderate have fornægtet ved Forliget, og som de ærede Medlemmer for Middelfart og Bræstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen), for ikke at glemme den første og den største, fremdeles fornægte, naar de sige deres: *Tys!* lad være med at spørge, lad være med at granke scentidige Stillinger og Hensigter, eller hvad der ellers kan være af Interesse. Den højtærede Konseilspræsident har svaret, og det tilkommer ikke mig at gaa i Enkelthederne med Hensyn til dette Svar, det overlader jeg ganske til de ærede Medlemmer, som have æstet Svaret. Kun maa jeg have Lov til at udtale min Forbavelse over, at den højtærede Konseilspræsident talte, som var det en Privatmand fra Gaunø, der talte til en tilfældig Forsamling, der mulig kunde tænkes at interessere sig for, hvad denne Privatmand mente om Forliget og Forligets Karakter. Dette forbavser mig; thi det, som det gjaldt om at faa at vide, var ikke det, men hvad den højtærede Konseilspræsident mente i Egenkab af Ministeriets Chef. Det var det, der havde Interesse. Men der synes det ærede Medlem for Bræstø Amts 6te Valgkreds at være særdeles enig med Konseilspræsidenten i den Stilling, han har indtaget, at det ikke var det, vi skulde have frem. Den højtærede Konseilspræsident sagde: Hvad Spørgsmaalet om min egen Stilling angaar, saa ligger det ikke for i Djebblivet. Det ligger ikke for, hvorledes jeg bør stille mig, naar det Spørgsmaal for Alvor trænger sig paa, om Forliget buer til noget. Det var det korte Indhold af de mange smukke Sætninger. Men det er netop et Spørgsmaal,

som ligger for, det er netop et Spørgsmaal, som maa stilles stadig og stadig, og som ligger for hver Dag, og hver Time. Det er det Spørgsmaal: Hvorledes stiller den, til enhver Tid værende Regering sig til Forsatningen? Det er ikke noget, som man kan vise fra sig ved at sige: Det ligger ikke for. Det ærede Medlem for Bræstø mente, at det var ganske naturligt, at den højtærede Konseilspræsident svarede saaledes. Skønt det ærede Medlem citerede Konseilspræsidentens Udtalelser ordret, var det ret betegnende, at han ikke kunde føre Citatet til Ende. Det ærede Medlem sagde nemlig, at Konseilspræsidenten svød det Spørgsmaal fra sig, fordi det ikke var stillet til ham, men det var jo netop stillet til ham, og saaledes udtalte han sig heller ikke, men han sagde, at det laa ikke for. Men det tillader jeg mig at hævde, og det skal siges høfligt, at det Spørgsmaal ligger for og maa ligge for, hvorledes den Regering, der til enhver given Tid sidder ved Roret, stiller sig til Forsatningen. Jeg forstaar saa overordentlig godt, at det ærede Medlem for Middelfart (Zohmann) og det ærede Medlem for Bræstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen) vilde forbigaa dette Kardinalpunkt i Tavshed, ligesom jeg forstod det ærede Medlem for Aalborg (Bramsen), da han talte om, at det var en Skat, man gravede efter, da man stræbte efter Forliget, og som han sagde, naar man graver efter Skatte, skal man være tavs. Jeg forstaar meget godt denne det ærede Medlems og hans Partis Stilling, ligesom jeg forstaar, at de, som udeleverede Staten, ere interesserede i denne Tavshed. Men jeg vil sige, at det var ikke ærlig Skattegravning, og den Skat, denne *modus vivendi*, som de ventede, vil ikke bringe dem Held og Lykke, det ville de nok komme til at erfare i Tidens Løb. Det ærede Medlem for Aalborg, med hvem jeg kun skal bestæftige mig ganske kort, udtalte senere, at vi fra Venstres Side maatte erkende, at, der ikke er faldet noget udæstende eller udfordrende Udtryk fra Højres Side i flere Aar, og paa Foranledning af en Afbrudelse fjøede han saa til: Ikke i denne Sal. Jeg holder mig nu til det første, altsaa, at der ikke fra Højres Side er faldet noget udfordrende Udtryk i de sidste Aar. Hvis det ærede Medlem havde været med i Fællesudvalget, der